

styrrelse vilde det ikke let fremfalde i den rolige og sikre Forretningsgang i Thinget; er det ikke meget mere praktisk, at dette Valg, naar det en Gang er afgjort, gjælder til Sessjonen er sluttet? Derfor man vil sige: Det er dog en Beroligelse, at man, dersom man har faaet en mindre god Formand eller en lidet brugbar Sekretær, da kan blive af med ham om 4 Uger, saa svarer jeg dertil, at for det Første tror jeg ikke, at dette Tilfælde er meget praktisk, thi alle de Formænd, Næstformænd og Sekretærer, vi hidtil have haft, maa have været uantastelig dygtige, estersom de altid ere bleevne gjenvaalte; men dernæst tror jeg, at skulde det Tilfælde indtræffe, at der viste sig en saadan Udygtighed eller Ufikkethed hos en af de valgte Funktionærer, saa vilde Følelsen deraf gjøre sig saa stærkt gjældende ogsaa hos den Paagjældende selv, at han vilde vide at trække sig tilbage ligeoverfor en tydelig fremtrædende Stemning, saaledes at man altsaa ikke behøver en Bestemmelse om et fire Ugers periodisk tilbagevendende Valg. Jeg tror, at det vilde være en Simplifikation, om vi sparede 5 Møder — vi ere jo i Reglen sammen i 6 Maanedere — der nu gaa til Spilde med at stemme paa Formand, Næstformænd og Sekretærer, og jeg vil derfor for mit Vedkommende med stor Fornøjelse stemme for et Forslag, naar det fremkommer fra Forretningsudvalget, om at følge den i Landstinget fastslaaede Regel, at lade disse Valg gjælde for hele Sessjonen.

Vajer: Det ærede Medlem, der nu talte, begyndte med at sige, at jeg vistnok for tidlig havde rost ham for at være kommen til en bedre Erkendelse, at jeg havde misforstaaet ham ved hin Leilighed, og at jeg maatte husse paa, at der den Gang var Tale om et særligt Andragende. Med Hensyn hertil skal jeg gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem, som det vil kunne ses af Folkethingstidenden for det nævnte Aar, Sp. 469, udtalte sig saaledes, at netop dette særlige Andragende havde et billigt Krav paa en nærmere Prøvelse; men, tilspøiede han, ved at vedtage Forslaget om Nedsettelsen af et staaende Udvalg var han bange for, at vi vilde komme til at give en Spore til en Tilbøjelighed, som han ikke ønskede at understøtte. Det glæder mig imidlertid at høre, at det ærede Medlem nu ikke har det Ringeste at indvende imod, at der bliver nedsat et faststaaende Udvalg.

Rjør: Det er kun et enkelt Punkt, hvormed jeg skal tillade mig at udtale et Par Ord, nemlig det om Rejsegodtgjærelser, som et Par ærede Medlemmer og ikke mindst det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) have fremdraget. Hans sidste Foredrag var jeg saa heldig at høre, hvorimod dette ikke var Tilfældet med det første. Jeg er fuldstændig enig med ham i den Betragtning, at det er høist uheldigt, for ikke at

siige meget uhyggeligt, at man af og til skal høre disse Rejsegodtgjærelseshistorier drøftede ude omkring i Landet og En og Anden sigtet for at have været løslig grubbet paa at beregne sig sin Rejsegodtgjærelse; da Leiligheden her er givet, vil jeg derfor ogsaa give mit Bidrag til Løsningen af dette Spørgsmaal. Jeg har allerede for længere Tid siden tænkt paa og endog talt med flere Medlemmer her i Salen om, hvorvidt vi ikke skulde indbringe et Forslag, der afgjorde denne Sag. Det er en bekendt Sag, at man bevilger alle de Mand, man udnævner til offentlige Hverv, og som reise for offentlig Regning, et vist bestemt Pengebeløb pr. Mil, og jeg indser ikke, hvorfor man ikke kunde gjøre akkurat det Samme med Hensyn til Rigsdagsmænd. Det er mig ligegyldigt, om man vil bruge Jernbanetaxt eller Vognmandstaxt, eller om man vil sætte en bestemt Pris pr. Mil, men hvad der ikke er mig ligegyldigt, er, at Sagen skal staa hen i det Uvisse. Man kunde vel lade Godtgjørelsen fastsætte af et Udvalg for en enkelt Sessjon, men jeg vilde under alle Omstændigheder anse det som det mest Heldige, at man sagde: Saa og saa stor skal Godtgjørelsen være pr. Mil, thi dermed var den Sag afgjort, og Enhver var da forskaaet for den Kritik, om hvilken det ærede Medlem har fuldkommen Ret i at sige, at den enten med Rette eller Urette kommer frem ved forskjellige Leiligheder. Jeg vil altsaa henstille til det ærede Udvalgs og det høie Things Overveelse, om det ikke var heldigt ved denne Leilighed at afgjøre dette Spørgsmaal, navnlig i den Retning, jeg her har tilladt mig at omtale. Det forekommer mig, at man lige saa godt kan bestemme en vis Taxt pr. Mil med Hensyn til Rigsdagsmænd, som med Hensyn til alle andre Mænd, man sender ud i offentlige Hverv. Man er da ude derover og vil for Fremtiden være fri for en uheldig Kritik. — Endnu tør jeg maaste bemærke, at det lod til, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds ikke vilde godkjende, at en Rigsdagsmand beregnede sig Godtgjørelse for egen Befordring. Er dette ikke rigtigt, har jeg uenigteligt gjort mig skyldig i et Overgreb i saa Henseende. Jeg skal ikke stille det under Stol, men vedkende mig, at jeg har gjort det, fordi jeg ikke har været i Stand til at se Andet, end at jeg, naar jeg brugte egen Befordring, var lige saa berettiget til at beregne mig Betaling derfor, som for den Befordring, jeg leier, thi jeg maa jo saame min Befordring til andet Brug i det Dieblis, jeg bruger den til Rejsen. Er dette imidlertid ikke rigtigt, gjør det mig ondt, at jeg har gjort mig skyldig i et Overgreb; men jeg har staaet i den Formening, at det var fuldstændigt paa sin Plads. Er det urigtigt — og det er jo udtalt fra anden Side — skal jeg unblade at følge denne Beregning for Fremtiden; thi det er meget imod min Villie, hvis jeg har beregnet mig en eneste Skilling, hvortil jeg